

prima instanță: N.Costaș
(Judecătoria Bălți)
instanța de apel: S.Procopciuc, A.Garbus, E.Grumeza
(Curtea de Apel Bălți)

dosarul nr.3ra-1413/17

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecători: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul
Valentina Moruz în interesele recurente Spînachi Diana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Spînachi Diana
împotriva Societății pe Acțiuni "Cet-Nord" cu privire la anularea avizului de plată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 05 septembrie 2017, prin care s-a
respins apelul declarat de Spînachi Diana, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Bălți
(sediul central) din 28 martie 2017,

c o n s t a t ă:

La data de 24.10.2016, Spînachi Diana reprezentată de avocatul Moruz
Valentina a înaintat în instanță cerere împotriva SA "Cet-Nord" privind anularea
avizului de plată.

În motivarea cererii a indicat că, la 20.09.2016, reclamanta Spînachi Diana s-a
adresat cu cerere prealabilă către SA „Cet-Nord” privind anularea avizului de plată
pentru luna august 2016 în sumă de 5147,01 lei, pentru apartamentul XXXXX.

Conform răspunsului nr.S-01-11/568 din 18.10.2016, primit de la SA „Cet-
Nord”, reclamanta a fost informată, precum că sumele calculate și înaintate către
plată, se efectuează conform HG nr.191 din 19.02.2002 și modificările operate prin
GH 707 din 20.09.2011, potrivit căreia proprietarii apartamentelor deconectate de la
rețeaua centralizată de energie termică, sunt obligați să achite 10 % din costul acesteia
ce revine la 1 m.p. de suprafață a apartamentului, începând din octombrie 2011, 15%
din octombrie 2012 și 20% din octombrie 2013 și bonul înaintat spre plată are suport
juridic și nu sunt careva motive pentru a-l anula. În aceste condiții cerere prealabilă a
fost respinsă.

Nefiind de acord cu răspunsul primit, reclamanta a înaintat prezenta acțiune în
instanța de judecată bazându-se pe următoarele argumente: conform avizului de plată
contestat, SA "Cet- Nord" ca furnizor de servicii comunale - energie termică - pretinde
că în perioada lunii august 2016 în casa XXXXX, a furnizat o cantitate de energie

termică în sumă de 5147 lei.

Menționează că, potrivit actului de deconectare a apartamentului de la sistema de încălzire centralizată din 24.08.2009, întocmit de SA „Cet-Nord”, apartamentul reclamantei este deconectat integral de la sistema de încălzire centralizată. La fel, conform actului sus enunțat proprietarul va achita 5% din suprafața locuinței. Mai mult ca atât, în apartamentul reclamantei este instalat sistema de încălzire autonomă și reclamanta începe încălzirea apartamentului la sfârșitul lunii octombrie și o menține până la începutul lunii aprilie, deci o perioadă mult mai mare decât perioada în care pîrîtul livrează energie termică consumatorilor.

Astfel, potrivit actului sus enunțat rezultă că apartamentul XXXXX este deconectat de la rețeaua de furnizare a energiei termice din anul 2009 și relațiile dintre furnizor și consumator au încetat odată cu semnarea prezentului act, însă avizul de plată contestat este înaintat spre plata energiei termice nelivrate în apartamentul reclamantei. Mai mult ca atât SA „Cet-Nord” nu a prezentat careva probe prin care să confirme faptul livrării energiei termice în locuința reclamantei.

Solicitarea de achitare a plății pentru energia termică nelivrată și în afara oricărui contract de furnizare a serviciului termic, avizele de plată sunt nejustificate și contravin normelor imperative ale legii, astfel nu pot fi considerate acte valabile.

Mai indică reclamanta că avizul de plată se consideră act de contencios administrativ și potrivit Legii contenciosului administrativ, SA „Cet-Nord” are obligația de a dovedi că serviciul termic a fost furnizat în această perioadă de timp, însă, careva probe în acest sens nu au fost prezentate de către pîrît. Proprietarul apartamentului XXXXX nici nu a solicitat să-i fie livrată energie termică pe care nici n-o primește, iar fără careva contract de locațiune (arendă) sau careva drept de servitute, solicitarea cărorva plăți sunt absolut nejustificate.

A mai indicat că reclamanta dispune de bonuri de plată eliberate de SRL”Bălți-Gaz” din care rezultă că în perioada rece a anului achită plăți pentru consumul de gaze naturale. La fel avizul de plată contestat, se pretinde a fi ilegal, deoarece contravine cerințelor Hotărîrii Guvernului nr.191 din 19.02.2002 p.18.

Reclamanta susține că din anul 2009 apartamentul acesteia este dotat cu sursă autonomă de încălzire și pîrîtul poate să-și strămute țevile de energie termică în afara apartamentului ei, deoarece aceste țevi de tranzit deranjează prin prezența lor în apartament, invocînd prevederile art.46 al Constituției RM și art.1 Protocolul nr.1 adițional CEDO.

Consideră că pîrîtul dă o apreciere eronată și contradictorie a normei de drept pe care o invocă în răspunsul eliberat reclamantei. Astfel, potrivit HG nr. 191 din 19.02.2002 anexa 7 p. 81 se dă o apreciere clară a modului de calculare a pierderilor de energie termică în cazul apartamentelor deconectate integral de la sistemul centralizat de energie termică. Deci, conform punctului dat nu se regăsește plata în mărime de 20% așa cum invocă SA „Cet-Nord”, în asemenea condiții pîrîtul încalcă HG din 191 din 19.02.2002 și expediată persoanelor deconectate de la energia termică avize de plată care conțin sume nejustificate și ilegale.

În același context menționează că SA „Cet-Nord” nu a prezentat careva probe

care să confirme care sunt pierderile suportate pentru încălzirea încăperilor tehnice și subsoluri. Mai mult ca atât, spațiile comune din casa de locuit situată în mun. Bălți str. Suceava nr.16, nu se încălzesc.

Potrivit avizelor de plată eliberate de SA „Cet-Nord” se atestă faptul că pe parcursul anilor și pînă în prezent suprafața totală a casei de locuit XXXXX se modifică continuu, astfel prin indicațiile din avizele de plată se demonstrează că furnizorul SA „Cet-Nord” include în avizele de plată date eronate care nu corespund situației de fapt.

Reclamanta solicită, anularea Avizului de plată pentru luna august 2016 eliberat pentru apartamentul XXXXX, ca fiind ilegal și obligarea SA „Cet-Nord” să nu calculeze și să nu expedieze în adresa reclamantei pe viitor avize de plată pentru energie termică pe care nu o furnizează.

De către reprezentantul reclamantei la data de 13.12.2016 a fost depusă o cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune în care indică că ținînd cont de modificările la Hotărîrea Guvernului nr.191 din 19.02.2002, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr.628 din 20.05.2016, în vigoare din 27.05.2016, care stabilesc în 8.1. că în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăperea la un nivel de cel puțin +18°C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de: 10% începînd cu 1 octombrie 2011; 15% începînd cu 1 octombrie 2012; 20% începînd cu 1 iunie 2016 din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine). Plata stabilită în alineatul unu din prezentul punct va fi distribuită în aceeași perioadă de încălzire, în mod obligatoriu, de către gestionarul fondului de locuințe sau furnizor la reducerea plăților pentru consumatorii conectați la sistemul centralizat de alimentare cu energie termică conform calculului efectuat și semnat de către gestionar și furnizor, în cazul contractelor încheiate de furnizor cu gestionar, sau furnizor și consumator, în cazul contractelor încheiate direct de furnizor cu consumator.

Prin urmare, urmează a fi executate calculele pe sumele respective incluse în avizul de plată pentru luna august 2016, contestat prin cererea de chemare în judecată. Așadar, solicită reclamanta, obligarea pîrîtului la executarea calculelor pentru perioadele precedente asupra sumelor incluse în avizul de plată contestat și transmiterea calculelor spre semnare, în corespundere cu legislația în vigoare, menționată mai sus, cu eliberarea ulterioară a Avizului de plată pentru ap.64 str. Suceava, 16 m.Bălți în baza calculelor semnate de ambele părți.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți (sediul central) din 20 martie 2017 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 05 septembrie 2017 s-a respins apelul declarat de Spînachî Diana, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Bălți (sediul central) din 28 martie 2017.

La adoptarea soluției sale instanța de apel a invocat că deconectarea de la încălzirea centrală nu poate servi drept motiv de a nu înainta conturi de plată.

Coproprietarii apartamentelor sunt obligați de a suporta existența pierderilor de energie termică conform Legii despre privatizarea fondului locativ, legii condominiului în fondul locativ. Conform pct. 8, 8¹ din Anexa nr. 7 la Regulamentului sus indicat a Hotărîrii Guvernului RM nr. 191/2002, pînă la efectuarea modificărilor prin Hotărîrea Guvernului nr. 628 din 20.05.2016, în cazul deconectării integrale a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de 20% din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine), luînd în considerație existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice (etaje tehnice și subsoluri) care mențin în stare funcțională sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii.

Plata în mărime de 20%, stabilită în alineatul unu din prezentul punct, va fi distribuită în aceeași perioadă de încălzire, în mod obligatoriu, de către gestionarul fondului de locuințe sau furnizor, la reducerea plăților pentru consumatorii conectați la sistemul centralizat de alimentare cu căldură, conform calculului efectuat și semnat de către gestionar și furnizor, în cazul contractelor încheiate de furnizor cu gestionar, sau furnizor și consumator, în cazul contractelor încheiate direct de furnizor cu consumator.

În cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăperea la un nivel de cel puțin +18°C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de: 10%, începînd cu 1 octombrie 2011; 15%, începînd cu 1 octombrie 2012; 20 %, începînd cu 1 octombrie 2013; din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine).

În conformitate cu prevederile art.5 al Legii condominiului în fondul locativ nr.913 din 30.03.2000, proprietatea comună în condominiu include toate părțile proprietății aflate în folosință comună: terenul pe care este construit blocul (blocurile), zidurile, acoperișul, terasele, coșurile de fum, casele scărilor, holurile, subsolurile, pivnițele și etajele tehnice, tubulaturile de gunoi, ascensoarele, utilajul și sistemele ingineresti din interiorul sau exteriorul locuințelor (încăperilor), care deservesc mai multe locuințe (încăperi), terenurile aferente în hotarele stabilite cu elemente de înverzire, alte obiecte destinate deservirii proprietății imobiliare a condominiului.

Iar potrivit art.7 alin.(1) din aceeași Lege prevede că cota-parte a fiecărui proprietar în bunurile imobiliare comune din condominiu este proporțională cotei constituite din suprafața totală (în metri pătrați) a locuințelor (încăperilor) ce îi aparțin în condominiu, dacă decizia adunării generale a proprietarilor, adoptată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 26 din prezenta lege, nu stabilește altfel.

Mai mult ca atît, instanța de apel a reținut că din informația privind calculele pentru energia termică și achitarea lor în perioada 01.11.2012 - 01.04.2016,

reclamantei i-a fost calculată spre achitare plata pentru pierderile normative – 5147, 01 lei (f.d.41), pentru perioada 01.11.2012 -01.10.2016, reclamantei/apelantei Spînachi Diana i-a fost calculată spre achitare suma totală de 6017, 21 lei, dintre care doar suma de 1228,53 lei a fost achitată de către reclamantă (f.d.32).

Astfel, instanța de apel a menționat că livrarea energiei termice către blocul locativ din XXXXX și respectiv existența pierderilor normative pe apartamentul XXXXX ce aparține Dianei Spînachi reiese și din calculele ample, discifrate și transparente prezentate de către SA „CET-Nord” pentru fiecare lună separat a perioadei noiembrie 2012-aprilie 2016 (f.d.45-68), care conțin: perioada de referință, consumul total de casă conform contorului, suprafața încălzită a casei, suprafața încălzită a apartamentului, Gkal calculată pentru apartamentul XXXXX, tarif lei pentru 1Gkal și suma calculată.

Instanța de apel a reiterat că, de către instanța de fond corect s-a constatat că avizul de plată înaintat către Spînachi Diana spre achitare conține toate elementele necesare: suprafața încălzită a casei, suprafața totală a apartamentului, datele contorului, precum și alte elemente importante ca numele, prenumele consumatorului, luna pentru care au fost calculate, data limită de achitare, cât și suma datoriei spre încasare. Respectiv suma indicată în avizul de plată este imputabilă reclamantei în temeiul Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr.191 din 19.02.2002.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că avizul de plată pentru energia termică a fost expediat către reclamant reeșind din prevederile Hotărîrii Guvernului nr.191 din 19.02.2002, cu modificările ulterioare, astfel, neexistînd temei pentru anularea lui.

La 01 noiembrie 2017 avocatul Valentina Moruz în interesele recurente Spînachi Diana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural, și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

S-a mai indicat în recurs că nici în instanța de fond și nici în instanța de apel SA „Cet Nord” nu a prezentat probe pertinente și concludente cu privire la existența pierderilor de energie termică, cu privire la necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și cu privire la imposibilitatea deconectării coloanelor tranzitorii.

Menționează avocatul Valentina Moruz în interesele recurente Spînachi Diana că în Hotărîrea Guvernului nr.191 din 19.02.2002 nu se indică faptul că plățile pentru pierderile energiei termice urmează a fi încasate în mod obligatorii în proporții de 20% din costul energiei termice calculate pentru un m.p al apartamentului, ci numai în cazul existenței pierderilor care în mod obligatoriu vor fi calculate în modul prevăzut

de lege și acest calcul va fi semnat de furnizor și gestionar. Prin urmare un asemenea calcul nu a fost întocmit de SA "Cet Nord" pentru a fi stabilit cuantumul pierderilor de energie termică.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Prin scrisoarea de însoțire Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa părților copia deciziei din 05 septembrie 2017, la 17 octombrie 2017 (f.d.111), iar conform avizului de recepție la 20 octombrie 2017 (f.d.113) a fost recepționată contra semnătură de către recurenta Spînachi Diana. Prin urmare, recursul declarat la 01 noiembrie 2017 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Valentina Moruz în interesele recurente Spînachi Diana este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Valentina Moruz în interesele recurente Spînachi Diana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune

motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Valentina Moruz în interesele recurente Spînachi Diana ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Valentina Moruz în interesele recurente Spînachi Diana se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecători:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru